

idet han jo repræsenterer et borgerligt parti, siger han – den lykke, at alle varerne er pristfastsat i euro, og det betyder, at vi kan gå fra stand til stand og sammenligne prisen direkte, uanset om varerne kommer fra Portugal, Italien eller Spanien. Det er let, og når vi skal betale, er det endnu nemmere: Så betaler vi i euro uden kursrisiko.

Jeg undrer mig nemlig over, at forbrugerne og erhvervslivet overhovedet ikke har været nævnt i debatten i dag. Vi hører kun om ideologi og flasker fra nejpartierne side.

Spiller det ingen rolle, heller ikke for Dansk Folkeparti, hvordan erhvervslivet ser på det her, hvordan forbrugerne ser på det? Vi har ikke hørt om det indtil nu i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Sådan som jeg hørte hr. Thulesen Dahl, vil han også gerne tale de østeuropæiske landes sag og glæder sig over, at de kan blive medlemmer af EU. Men de ønsker jo at blive optaget i euroen, og dér vil jeg gerne høre, hvordan vi så hjælper de østeuropæiske lande, som hr. Thulesen Dahl sagde han gerne ville hjælpe, ved at modarbejde det, som de er interesserede i.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Claus Larsen-Jensen forsøger at få konkrete eksempler på, hvornår fastkurspolitikken i givet fald skal siges op.

Jamen det vil jeg overhovedet ikke komme med noget bud på. Altså det ville da være mærkeligt, hvis man skulle bevæge sig ud i sådan nogle tankeeksperimenter. Det, der er det afgørende, er jo spørgsmålet: Kan Dansk Folkeparti præcist forudse, hvad der sker om f.eks. 10 eller 15 år med hensyn til Danmarks økonomiske situation? Kan vi det?

Nej, det kan vi ikke, lige så lidt som hr. Claus Larsen-Jensen eller andre kan forudse det. Og så er spørgsmålet: Kan vi så forudse, præcis i hvilken situation det vil være formålstjenligt for Danmark at tage en diskussion, som vismændene altså tillader sig at lægge op til at man kan tage på et tidspunkt?

Nej, selvfølgelig kan vi da ikke det, og derfor kan man jo ikke opstille en eller anden skabelon eller en firkant med nogle modeller for, hvornår det så lige er, man gør hvad i den økonomiske politik. Det kan man jo ikke. Hele ideen i at bevare sin handlefrihed er, at man kan gøre brug

af den, hvis man finder, det måtte være nødvendigt, og man kan lade være, hvis man føler, det ikke er nødvendigt.

Jeg mener bare, der er en fordel i, at vi er knyttet til euroen nu, men vi har muligheden for at lade være med at være knyttet til den, hvis Danmark finder, at det måtte være i Danmarks interesse. På et tidspunkt kan samarbejdsaftalen opsiges, men det er altså ikke noget, vi så foreslår nu. Vi synes ikke, det vil være fornuftigt at opsige den samarbejdsaftale på nuværende tidspunkt; vi har støttet den.

Så bliver jeg spurgt af hr. Claus Larsen-Jensen om nej et skal være med til at skabe et Minimumseuropa. Det er jo velkendt gennem de talrige debatter, vi har haft her i Folketinget om EU-spørgsmål, at Dansk Folkeparti mener, at vi har bevæget os ind i et samarbejde på områder, hvor vi ikke skulle have givet magten fra os eller i højere grad have Bruxelles til at bestemme. Det er jo velkendt, og det er jo de brydninger, vi kan have mellem partierne her i Folketinget. Det er nogle gode diskussioner, vi kan have om det, men det kan nej et ikke bruges til.

Det, nej et kan bruges til, er at give et vink med en vognstang til politikerne om, at den aftale, som hr. Holger K. Nielsen også var inde på, der blev indgået efter nej et i 1992 med det nationale kompromis, med forbeholdene, regner man da med. Den skal da ikke bare lige opsiges, fordi der er nogle politikere, der har travlt med, at så snart forbeholdene får indhold og skal til at betyde noget, så skal de fjernes hurtigst muligt. Så har man jo ikke ment noget med de forbehold og med den aftale, man lavede.

Så spørger hr. Claus Larsen-Jensen, om kongehuset bliver afskaffet med et dansk ja. Nej, det gør det ikke, men sagen er jo altså, at hvis vi for 20 år siden havde sagt, at vi i efteråret 2000 skulle stemme om afskaffelsen af Danmarks valuta, så ville hr. Claus Larsen-Jensen og andre have sagt, at vi fremmanede skræmmebilleder, og have sagt, at vi skød langt over mål. Nu spørger vi så: Hvad er det egentlig, der tegner sig? Der er folk, der kan ønske sig en præsident i Europa. Jamen det får da nogle konsekvenser, men det er da ikke sådan noget, der står foran os på nuværende tidspunkt. Det er en udvikling, vi skal tage stilling til, og vi har en klar holdning til den udvikling.

Så vil jeg sige til hr. Flemming Hansen, at jeg synes nu ideologi kan være meget godt. Det behøver ikke være sådan noget skidt alt sammen,